

HOPEN TIMES

3. desember 2004 / Årgang 1 / Nr. 3 / Utgis av Hopen Telegrambyrå

Badesesongen i gang

Ingenting er som
en kald øl til et
kaldt bad

Pelsjegerliv

Ikke bare bare å få
revepels på
knaggen

HOPEN TIMES TRUET AV NEDLEGGELSE

Krise: Meteorologisk Institutt foreslår i budsjettet for neste år å legge ned Hopen Meteorologiske Stasjon. Det kan bety full stopp og nedleggelse for Hopen Times.

Forsiden

Side 1

Øy

Side 3

Øy

Side 2

Baksiden

Side 4

Hopen Meteo. truet av nedleggelse

I følge budsjettlekasjer fra neste års budsjett foreslår Meteorologisk Institutt å legge ned de meteorologiske stasjonene på Hopen og Jan Mayen

Vantro. Det er med vantro og skuffelse nyheten om en mulig nedleggelse, har blitt motatt av den for øyeblikket 5 manns store besetningen. –Ka farsken! Det kain faen ikke vær sant!- utbryter en nyfrelst Hopenfarer Kåre Solhjell.

Økonomisk tungt å bære. En mulig nedleggelse begrunnes med for liten meteorologisk nytteverdi i forhold til utgiftene.

Motstand. Etter det Hopen Times erfarer er det stor motstand innad i Meteorologisk Institutt mott planene om nedleggelse. Protestrøstene har også begynt å stige blant andre organisasjoner som har stor glede av en bemannet stasjon på Hopen. Blant annet har Sysselmannen og diverse fiskeriorganisasjoner uttalt seg negativt til planene. For disse er det

med særlig tanke på beredskap og sikkerhet at det er ønskelig med en bemannet stasjon på Hopen. En tankevekker er det da at stasjonen var involvert i en redningsaksjon natten før planene ble kjent .

Hopen Times truet. En tragisk konsekvens av nedleggingsplanene er at Hopen Times kan komme til å måtte gjøre det samme. I en og samme sleng kan avisa miste redaksjonslokalene, sin viktigste lesergruppe og sitt eneste salgsutsted. Trykkerisjefen har allerede fått permitteringsvarsel og avisa er kuttet ned fra seks til fire sider. Den mye etterlengtede fargeutgaven av Hopen Times er utsatt på ubestemt tid. Styret for avisa har allerede satt ned en arbeidsgruppe som skal se på alternative løsninger om nå det verste skulle skje.

Ballongslipp. Som et direkte svar på uttalelsen om Hopens manglende meteorologiske betydning, har besetningen konstruert en værballong. På denne måten kan Hopen Meteo. utføre radiosondeslipp og dermed øke sin meteorologiske betydning. Besetningen har stor tiltro til den nye ballongen, som

etter sigende skal holde høy kvalitet.

Protesttog. Førstekommende lørdag vil det bli arrangert fakkeltog mot nedleggelse.

-Fanene skal vaie og våre protester skal gjalle utover fjorden og helt til Blindern- utbryter en

engasjert besetning.

Toget vil gå fra helipaden gjennom hovedgata til reserven og tilbake til hundegården hvor det vil

bli holdt hylekor ved Nanuk, Vesla og Tyson. Hva som vil skje med disse prektige dyrene ved en nedleggelse vites ikke.

Klar for prøveslipp. En lett bekymret meteorologifullmektig Kåre H. Solhjell før det første ballongslippet.

Takk for meg

Atter en gang skal jeg reise fra Hopen; for 8. gang faktisk. Men denne avreisen er litt spesiell i og med at administrasjonen av økonomiske grunner har foreslått å legge ned /stenge stasjonen kommende år. En automatstasjon skal overta for oss. ...

Innerst inne tror/håper jeg

at det ikke skjer, men med en ganske god kjennskap til den totale virksomheten vi ivaretar på denne stasjonene, finner jeg det bemerkelsesverdig at et slikt forslag i det hele tatt kommer opp.

Man kan gjøre seg mange tanker i den forbindelse, men god organisasjonsteori tilsier at

vi eventuell kritikk av organisasjonen skal fremføres internt, og ikke til media...

Men jeg lurar nå likevel – kan en automatisk met. stasjon betjene og bunkre opp et helikopter.

Hilsen Ole G.

av avtroppende stasjonsbestyrer Ole G. Troseth

Ole G Troseth
Gutten i røyken

Pelsjegerliv

Efter en lang strabasjøs tur fra Nordens Paris kunne jeg omsider sette min fot paa Haabets øy.

Samme kveld skulde jeg fåe den ære at stifte bekjendtskap med øyens fire djerve pelsjegere. Blant disse hardbarkede mænd formet af ensomhed og is, var der en knægt med navn Kåre der hadde nybarberede kinde og duftede cologne. Denne knægt hevdede efter noen runder med Hopen spesial, at pælsjegerliv var noe der var få forundt at skjønne og bedrive. Foruden sitt eget navn nævnte han Helge Ingstad, og i denne nævnte rekkefølge. Stor munterhed vagte det selvsagt da knægten la ut om sitt af åte. Kyllingbryst, skrålte han høylydt mens han svingte sitt hankeløse krus.

Dette resulterede i at den mangeårige ishavsfarar og styrer Ole bjørneskytter seriøst begynte at vurdere oppkald på en hvalbåt i nærheden for afhenting af denne slyngel, der pratete så mæget tøv og endog med en dialekt som var så fornem at vi andre hadde knægten mistenkt for at have blått blod, her oppe skulde blod være rødt. Etterhverdt fikk vi dog manøvreret den hovmodige knægt under fellen.

Morgenen efter, før fleskelukten fra stuertens panne hadde nådd våre innrøgte næser, stod den forbannede knægt påklædd og proklamerede høyt at nu var det dags at aktivere fellene og det med intet mindre end kyllingbryst fra et hovedstadsklækkeri. Knægten strøg af gårde og aktiverte sine feller. Dagen gikk og en ny frostfull morgen arriverede. Noe beskjemmet returnerede han med en lavmælt meddelelse om at fellene sto urørt.

Slik gikk det i tre dager og knægten inn til en skygge af sig selv, ja vi begyndte næsten at synes synd om denne Ingstads arvtager. Men så den fjerde dag hendte det noget som skulle få fart på fyssakken. En felle hadde klappet sammen, åtepinen fjernet og senere funnet tyve armlengder unna, tom for kyllingbryst.

Da dette gjentok sig tre dager efter enanden var han nok en gang en skygge af sig selv. Blant resterende gjeng satt spøken lett og smil præget af skadefryd og 'hva var det vi sa' og dette rammet knægten tætt som bølgen mot Husdalsstranda en stormfull høstdag.

av påtroppende stasjonsbestyrer Rune Skoglund

Under en samling rundt bordet samme kvæld med litt harskt saltkjøtt og brændevin, hvor forøvrig hofedstadsknægten ikke nævnte Ingstad med et ord og skrålingen hans var lavmælt og endog kjædelig, kom stuertens plutseligen dragende med et skrukkete beist af en lofottorsk som allerede hadde minst tre overvintringer på kjøla bak sig. Det blev forsiktig hintet om at denne vederstyggelighet var bedre som ræveåte end menneskeføde, man kunne se at knægten langsomt vendte tilbake til sitt pelsjegerliv.

Morgenen efter strøk han opp lia i en mæget kraftig nordostkuling. Mens knægten armerede sine feller på ny, satt vi fire andre vitsende med vår stump og sirup. Neste morgen ruskede knægten i styreren og meg, vi bare måtte bli med på den strabasjøse ferd rundt til fellene. Felle en og to som var slått flat af isbjørn vagte atter en stor munterhed hos os barkede jægere. Felle tre, åta var borte. Knægten skritt blev tunge og slæpende mot næste felle. Stemningen blev så dyster at vi igjen næsten måtte synes synd om denne slyngel.

Så inn mod felle fire i et mæget dårlig lys og sno der piskende innimod høyre øre kunde vi ane en førhøyning i terrenget. Knægten øyne lyste som to køyer på ei hurtigrute over Væstfjorden en vinternatt, da det endeligen gikk op for ham at der i hans felle under et lag sno, låg et eksemplar af dette vakre pælsdyr han hadde hørt så mæget om, men dog aldrig sett. Der vi stod krumbøyet med ryggen mot snoen, stod knægten rak i ryggen med glitrende øyne og en stivfrossen ræveskrott i sin høyre barnæve. Intet kvinnemenneske i hovedstaden kunne givet han mere lykke end det han følte mens han gikk med bestemte skritt mot vår fangstbu. Endog skjæggstubber kunde man ane i hans ansigt i måneskinnet.

En pelsjeger var født.

Knægten's første rev

Ny hund i gården

Hundegården har fått et nytt medlem, polarbastarden Tyson.

Tyson, 5 måneder, kom nylig fra Bjørnøya og skal tjenestegjøre på Hopen som isbjørnvakt og turkamerat. De første bjørnemøtene har gått bra. Tyson har fornuftig nok gjemt seg i huset sitt. Håpet er at han ikke skal leve opp til kallenavnet sitt, Bamsemums.

Klar for litt ørebiting

Nye ansikter ved stasjonen

Siden for nummer har det dukket opp to nye ansikter på Hopen.

Ole G. Troseth overtok som stasjonsbestyrer etter Rolf Larsen i slutten av september. Troseth er en gammel Ishavstraver med mange opphold på Hopen og Bjørnøya. Rune Skoglund kom nylig opp

og skal bestyre stasjonen i de 3 første vintermånedene.

Rune Skoglund: Naturlig tøffhet i fra nord

Isbadesesongen i full gang

Lørdag er badedag på Hopen og selv ikke et islagt hav setter stopper for den ukentlige vask av klær og legeme.

Småkaldt. Med 14 kalde i lufta og $-1,8$ i vannet ble isbadesesongen erklært for åpnet på Hopen. Og godt var det, for nå begynte det å gå over to uker siden forrige bad. Dårlig vær hindret nemlig forrige lørdags lauging.

Nykomling. Med for første gang var den nyankommende Rune Skoglund. Han påstår riktignok å ha badet på Hopen tidligere, men skal man tro ryktene, så var dette på sommeren med badetemperaturer opp mot 5-6 grader og kvinner til stede. Altså en riktig sommerbader og strandløve. Troen på karakteristikkene ble forsterket da Skoglund ikke gjennomførte det obligatoriske hode-undervannet ritualet. Ikke vått på hodet, ikke noe dipom.

Forfriskende. Rune og Hans-Marius er litt usikre på om det er kaldt nok. Eirik (i midten) sjekker om tærne fortsatt henger på.

Motorsag. Til Skoglunds ære nevnes det at han gjorde en formidabel innsats med motorsagen så stasjonens badenymmer skulle få en dam å plaske i. Isen hadde en tykkelse på nærmere 40 cm og det var bare så vidt bladet på saken var langt nok.

Øl og badstu. Badingen ble kobinert med hyppige

besøk i badstuen for opptining og litt enkel servering. Øl stod på menyen og enkelte av baderene var så dristige at de tok med seg ølen til kulpen for å oppnå litt indre nedkjøling i samme slengen som den ytre (se bildet på forsiden). Det meldes om enkelte lettere forfrysninger på utstikkende lemmer, men

ingenting av foruroligende grad.

Badstuen på Hopen er en lekker liten sak med vedfyrt ovn og god plass til 4 pers, men det går historier om både 8 og 9 glade badere i stua på en gang. Badstua er utsyrt med egen isbjørnvakt for baderenes personlige sikkerhet.

Isbjørnveddemålet 2004

Sesongens første isbjørnbesøk ble et faktum den 24.11 klokka 13.30.

Besøket gav svaret på det store isbjørnveddemålet 2004. Spørsmålet var når den første bjørnen ville bli sett av en av den meteorologiske stasjonenes medlemmer. Den som tippet det nærmeste tidspunktet for besøket ville vinne en flaske champagne. Og den glade vinner ble tekniker Hans-Marius Hanssen fra Harstad. Han hadde

tippet besøket til den 18.11.04 kl. 24.00.

Hans-Marius Hanssen. Nå med champagne.

Takk for nå

En spennende periode går mot slutten. I løpet av 6 måneder ved Hopen Meteorologiske Stasjon har jeg fått prøve meg i en rekke forskjellige yrker, i tillegg til jobben som meteorologifullmektig. I jobben som redaktør, journalist og trykkerisjef har jeg fått smake på deadlinens nådeløse ankomst og skrivesperra fra helvete. I snekkerbua har jeg hatt mitt første seriøse møte med sag og hammer siden sløyden på barneskolen. Så nå ønsker jeg meg kraftig el-verktøy til jul. Jeg har fått eminent opplæring i traktorkjøring og grunding innføring i sveisingens gleder og sorger. Med mørketiden har også karrieren som pelsjeger fått en sped begynnelse. Spørs om reven er like glad for det.

Nå gjenstår bare noen korte dager før helikopteret plukker oss opp. Som helikopterpilot skal jeg nok ikke prøve meg. Vi skal jo tross alt komme oss helskinnet hjem til jul.